

BERTSO BERRIAK

Uxue Alberdi

Erditze baten kronika

I

Goizeko ordubatean
le(he)nbiziko uzkurdura,
ta izterretatik be(he)ra
tantaka hasi zait ura.
Unea iritsi al da?
biok egin dugu duda,
barealdiak ez dira
heltzen bost-sei minutura.
Mutila dantzan hasi da,
behar da hau eta bura!
Ni logelan biluztu naiz,
has dadila abentura:
nire gorputza bi zati
egiteko prestatu da.

II

Etxe hontan jaio ziren
gure aita ta amona,
amonaren ama eta
birramonaren aitona.
Zilborresteen kateak
biltzen dituzten lau horma,
familiako emeen
memoriak duen forma.
Horren sentitzen naiz ziur,
hain da sentsazio on
erdiminaren erdian
dudan sentipen sakona:
denak niri laguntzera
etorri direla hona.

III

Ordubietan puntuan
jo du Elisak txirrina.
Mutilak abixatu dit,
iritsi da emagina.
Kafea eskaini dio
—beltza, zerua adina—;
esan diot *gehixego*
prestatu izan bagina...
Guk uste baino le(he)nago
dator etxeko sorgina!
Erantzun dit *egin (e)zazu*
lasaitzeko abalegina:
bizia basatia da
eta kontrolaezina.

ANDONI OTAMENDI

IV

Izara za(ha)rrak zabaldu
ditu besaulki gainera,
haizez puztu eta urez
goraino bete bainera.
Esan dit *zelan, lastana,*
badator mina ostera?
Lepotik heldu diot ta
intziri bat zait atera.
Haurrari hitz egiteko
sartu naiz nire barnera:
abandonatu gaitzen
zu buitera, ni minera,
erditu eta osatu
gaitzen biok batera.

V

Barreneko pasabide,
barreneko zirrikitu,
ireki zaitez pixkana,
handitu zaitez, handitu.
Arnasa dut epidural,
kontzientzia mediku,
minak esaten dit nola
eta norantza mugitu.
Buruari joaten utzi
ta gorputzari aditu,
barealdiak gozatu,
oinazea, errenditu...
Nire buruaz hain ziur
ez naiz sekula sentitu.

VI

Nola txalupa txikiak
itsas-enbaten menpeko
minaren olatuetan
galdu naiz dagoeneko.
Ez diot kontra egiten,
eta horrela hobeto:
oinazearekin bals bat
dantzatzearen pareko.
Lau ordutan zabaldu naiz
jada hamar zentimetro,
orroak erraieratik
datoz niri esateko
gutxi falta dela zure
aurpegia ikusteko.

VII

Baineratik nekez noa
sofa trapuz tapatura,
lau-hankatan ipini naiz,
sentitutako modura.
Erditike hantxi behar naiz!
etorri arren burura,
indarrez egin dut bultza,
presioa, erredura...
Ta bat-batean entzun dut
burutxoa agertu da!
Aitatxok atera zaitu
ta pasa nire eskura.
Zer moduz zaude, txikitxo?
Ongi etorri mundura!

VIII

Orain besoetan zaitut
—eguna sortzen ari da—
izerdia ta odola
biziaren usain dira.
Nire bularra eraman
dizut zure belarrira:
bizi-gose, azal-gose
zatoz amaren titira.
Begiak zabal-zabalik
al zatoz mundu berrira?
Zazpiak hoge gutxitan
heldu zara Getarira:
lehen arnasa emanaz
itsasoari begira.

DOINUA: ETAre su etenean

Bidali zure sortak bertsoak@argia.com helbidera. Aukeratuak orri honetan argitaratuko ditugu.